

після сплати податків та інших платежів – чистий прибуток та прискорена амортизація.

Таблиця 1

Власники та джерела залучення інвестиційних ресурсів

Групи власників інвестиційних ресурсів	Джерела залучення інвестиційних ресурсів
Резиденти	Фізичні особи, підприємства, пенсійні фонди держави тощо.
Міждержавні фінансово-кредитні установи	Комерційні банки з іноземним капіталом у статутному фонді, інститути спільного (між державного) інвестування, транснаціональні страхові, лізингові та фінансово-інвестиційні компанії тощо.
Нерезиденти	Уряди іноземних держав, іноземні фізичні та юридичні особи, іноземні фінансово-кредитні установи.

За допомогою такого методу можна здійснити інтенсивне відтворення капіталу та уникнути необхідності сплачувати відсоток. Зовнішні інвестиційні ресурси – це частина капіталу, яку підприємство залучає із зовнішніх джерел, з метою фінансування інвестиційної діяльності [2].

Список використаних джерел:

1. Гриньова В.М. Інвестування [Текст] : підручник / В.М. Гриньова [та ін.]. – К. : Знання, 2008. – 452 с.
2. Про інвестиційну діяльність: Закон України №1560-ХІІ від 18.09.1991р. // ВВР. – 1991. – № 47. – С. 646.

УДК 331.108.6 : 06.046

Р.І. Біловол, к.е.н., доцент
І.С. Шкицький, І.В. Юшко, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюк*

УПРАВЛІННЯ ДИСЦИПЛІНОЮ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Чому покликана служити дисципліна? Діючи «від протилежного», почнемо з огляду загальних завдань, що

постають перед системою правил і обмежень. Ці завдання можна визначити як допомога в досягненні цілей. Дисципліна є виробнича і трудова (рис. 1.).

Глава X Кодексу законів про працю повністю присвячена трудовій дисципліні. Так у статті 139 вказані обов'язки працівників. Працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження власника, дотримуватися трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.

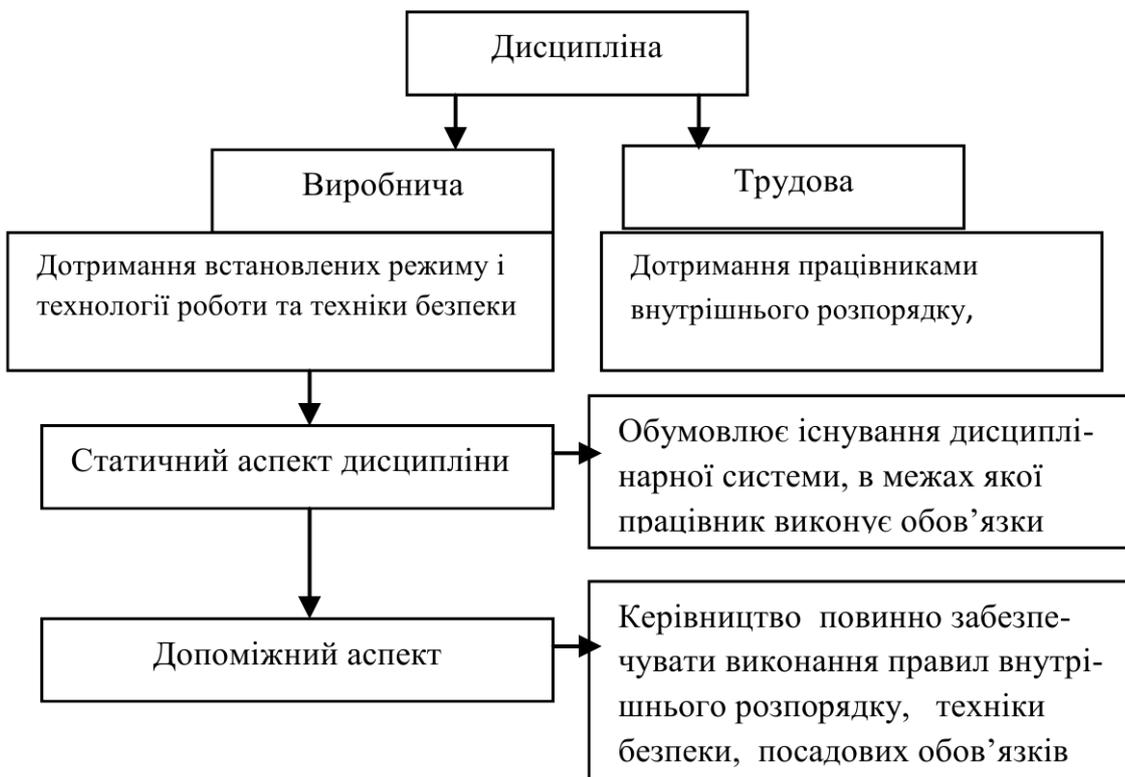

Рис. 1. Суть та види дисципліни

У статті 140 висвітлено забезпечення трудової дисципліни. Трудова дисципліна на підприємствах, в установах, організаціях забезпечується створенням необхідних організаційних та економічних умов для нормальної високопродуктивної праці, свідомим ставленням до праці, методами переконання, виховання, а також заохоченням за сумлінну працю .

У трудових колективах створюється обстановка нетерпимості до порушень трудової дисципліни, суворої товариської вимогливості до працівників, які несумлінно виконують трудові

обов'язки і застосовуються в разі необхідності заходи дисциплінарного і громадського впливу.

У статті 141 йдеться про обов'язки власника або уповноваженого ним органу. Власник повинен правильно організувати працю, створювати умови для зростання продуктивності праці, забезпечувати трудову і виробничу дисципліну, неухильно додержуватися законодавства про працю, правил охорони праці, уважно ставитися до потреб і запитів працівників, поліпшувати умови їхньої праці та добробуту. Стаття 142 містить правила внутрішнього трудового розпорядку, статuti і положення про дисципліну. Трудовий розпорядок на підприємствах визначається правилами внутрішнього трудового розпорядку, які затверджуються трудовими колективами за поданням власника або уповноваженого ним органу і профспілкового комітету на основі типових правил.

У статті 145 мова йде про переваги і пільги для працівників, які успішно і сумлінно виконують свої трудові обов'язки. Працівникам, які успішно й сумлінно виконують свої трудові обов'язки, надаються в першу чергу переваги та пільги в галузі соціально-культурного і житлово-побутового обслуговування (путівки до санаторіїв та будинків відпочинку, поліпшення житлових умов і т. ін.). Таким працівникам надається також перевага при просуванні по роботі.

УДК 338.24

О.В. Гринько, к.е.н., доцент

О.В. Галушка, магістр

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИМЄСТВ УКРАЇНИ

Розвиток промисловості України значною мірою залежить від досягнень науково-технічного прогресу, а саме інновацій (новітньої техніки, прогресивних технологій та ін.), залучення